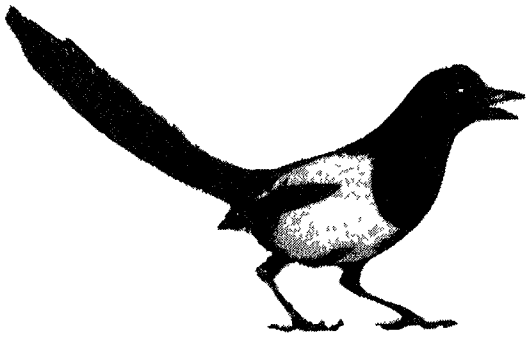
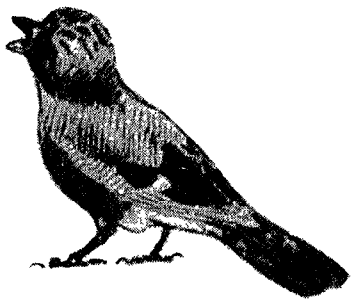
Norska kråkfällan

Fällan består av en stor, rektangulär nätbur, vars gavlar i sin övre del är V-formigt nedskurna, så att överdelen på densamma kommer att få formen av ett upp och nedvänt sadeltak. I vinkeln mellan de båda inåt lutande takhalvorna är en smal, längsgående stege placerad. Kråkorna lockas genom lämpligt bete att mellan stegens pinnar ta sig ner i buren, ur vilken de sedan icke kan taga sig upp.

Fällan tillverkas av läkt eller kluvna slanor och helst av gammalt virke. Nätet får inte heller vara blankt och bör därför rökbehandlas, vilket tillgår så, att nätrullen hålles över rök några minuter. Dimensioneringen på virket beror på dettas kvalitet. Har man friskt och kvistrent sådant lämpar sig 1″×4″ och 1″×3″, som ger en lätt och för transport mera lämpad bur. Är det däremot fråga om utskottsvirke får man höja dimensionerna därefter.

Utförandet i sex olika ramar rekommenderas, alltså två gavelstycken, två sidostycken och två takstycken. Såväl gavlarna som sidostyckena göres hopvikbara över mitten. Stegens invändiga bredd skall vara 9″, avståndet mellan mittpartiets pinnar 8″ och vid ändarna (första 60 cm från gavlarna) 2½″. För att minska möjligheten för fåglarna att ta sig ut, har man utrustat stegens glesare del med under sidorna på högkant uphängda 1″×4″ bräder. Cirka 40 cm under stegen spännes en eller två fina längsgående ståltrådar, som bringar en uppåtflygande kråka att tappa balansen.

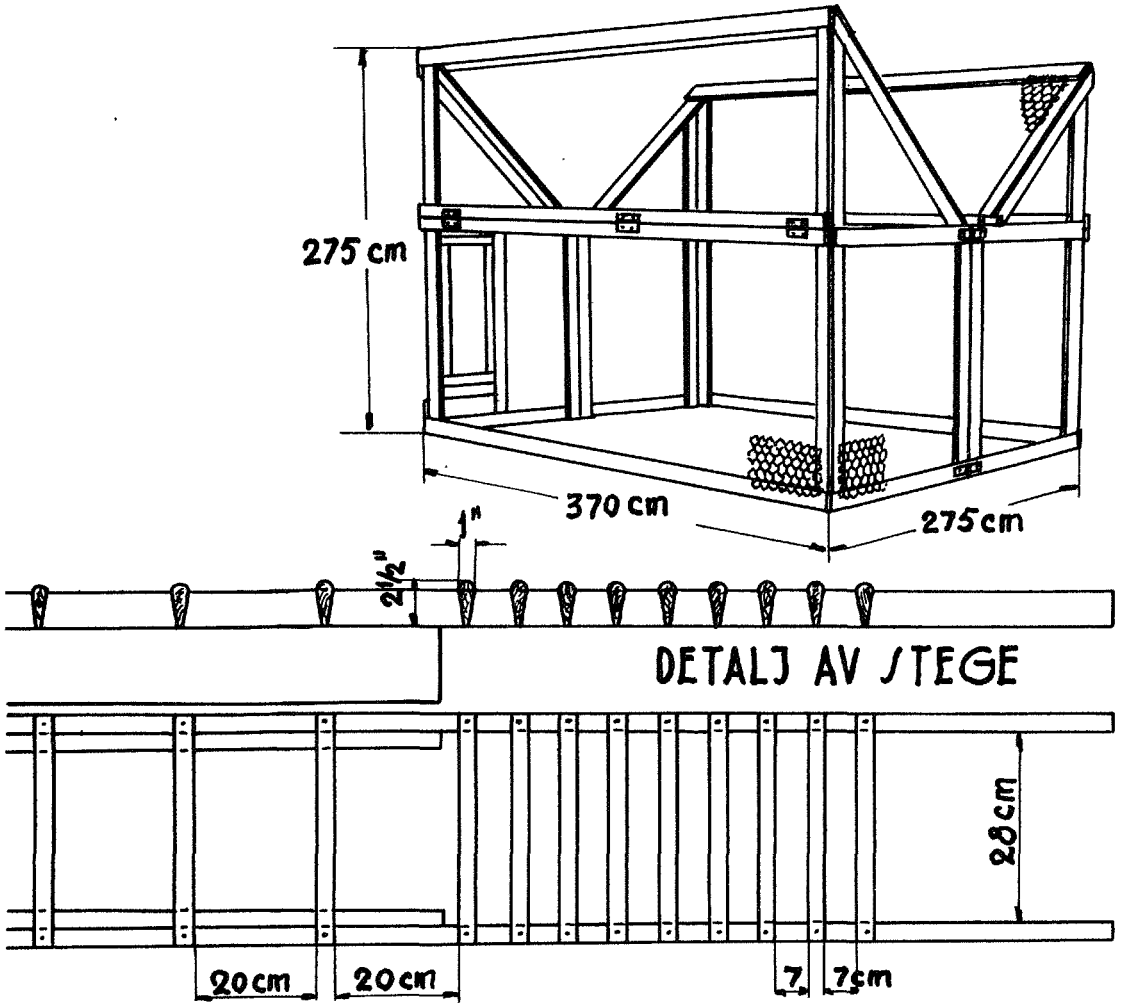
Stegpinnarna är ställda på högkant samt 1″×2½″ virke, vars undre del formats så, att de avsmalna nedåt i en skarp kant.

Fångstplatsen skall ligga så skyddat och ostört till som möjligt. Fällan bör emellertid ställas jämförelsevis öppet. Ett eller ett par ordentliga träd böra stå i omedelbar närhet av fällan. Det är också lämpligt att anbringa några sittgrenar på själva buren som anhalter på vägen ned i densamma. Även i denna bör sittpinnar finnas.

Det är lämpligt att först mata in kråkorna med taket borttaget, så att fåglarna obehindrat kan flyga ut och in. När de på detta sätt vant sig vid fällan, är det dags att lägga på taket, men det lönar sig ofta, att ytterligare någon tid ge fåglarna fri passage genom att dröja med stegens påläggande.

När fällan vittjas är det tillrådligt att låta någon kråka kvarstanna som lockbete. Men se till att där finns mat och vatten i buren. Rätt skött och placerad är kråkfällan ett utmärkt fångstmedel.

KRÅKFÄLLA, HOPFÄLLBAR

KRÅKFÄLLA

